

С. Я. Лихова,
доктор юридичних наук, професор

Д. М. Майстро,
магістр

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ (ПОРІВНЯЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ)

Національний авіаційний університет
проспект Космонавта Комарова, 1, 03680, Київ, Україна
E-mails: sofia.lykhova@gmail.com, dianamaystro@gmail.com

Мета полягає в дослідженні досвіду зарубіжних країн щодо кримінальної відповідальності за жорстоке поводження з тваринами. *Методи дослідження*: догматичний, порівняльно-правовий, системно-структурний, функціональний і статистичний. *Результати*: встановлено, що фауністичне законодавство таких країн як Республіка Польща, Федеративна Республіка Німеччина та Республіка Франція може розглядатися для імплементації цих норм до вітчизняного кримінального законодавства. *Обговорення*: аналіз кримінального законодавства України свідчить про недостатню захищеність тварин від жорстокого поводження та про потребу у вивченні цього питання шляхом використання зарубіжного досвіду окремих країн, кримінальне законодавство яких містить, у цілому, досконалі норми щодо захисту тварин.

Ключові слова: жорстоке поводження; тварини; захист; утримання тварин; домашні тварини; тварини-компаньйони.

Постановка проблеми та її актуальність. Питання кримінальної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами у вітчизняній кримінально-правовій науці слід вважати дослідженим недостатньо. Однак, вивчення законодавства окремих зарубіжних країн, особливо тих, у законодавстві яких ця проблема, практично, вирішена (Республіка Польща, Федеративна Республіка Німеччина та Республіка Франція, далі – Польща, ФРН, Франція) дає можливість дійти конкретних висновків та внести авторські рекомендації щодо вдосконалення вітчизняного кримінального законодавства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тема жорстокого поводження з тваринами є соціально-правовою проблемою, яка відносно нещодавно стала розглядатися як окрема проблема у кримінальному праві України. Вона є малодослідженою вітчизняними юристами. Разом із тим слід відмітити, що окремі аспекти проблеми

стосовно жорстокого поводження з тваринами розглянуті в роботах таких вчених як О.О. Шуміло, Р.В. Вереша, В.В. Кузнецов, у звітах громадських організацій та міжнародно-правових документах.

Мета статті полягає у комплексному кримінально-правовому аналізі норм щодо відповідальності за жорстоке поводження з тваринами за законодавством Європейського союзу (далі – ЄС) та за законодавством таких країн як Польща, ФРН та Франція, яке втілює європейські норми та стандарти з цього питання.

Виклад основного матеріалу. Перший у Європі закон про покарання мучителів тварин був прийнятий у Великобританії у 1822 році. Всесвітню федерацію захисту тварин створили лише у ХХ столітті – у 1953 році, а Міжнародне товариство захисту тварин було засноване у 1959 році. Через рік після злиття цих двох організацій в одну (це відбулося у 1981 р.), в

1982 році був прийнятий історичний документ – Всесвітня хартія природи, в якій на глобальному рівні була закріплена норма, що усім живим істотам повинна бути надана можливість на безпечне існування. У 2002 році ФРН першою з європейських країн передбачила норму захисту тварин на конституційному рівні.

Світова спільнота підтвердила своє бажання захистити тваринний світ від протиправних посягань. Результатом цього стали такі документи як: Європейська конвенція про захист тварин при міжнародному перевезенні від 13 грудня 1968 р., Конвенція про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення від 03 березня 1973 р., Всесвітня Декларація прав тварин від 15 жовтня 1978 р., Європейська конвенція про захист хребетних тварин, що використовуються для дослідних та інших наукових цілей від 18 березня 1986 р., Європейська конвенція про захист домашніх тварин від 13 листопада 1987 р.

Детальний аналіз цих міжнародних нормативних актів провела В.О. Турська [1]. Для реалізації положень вказаних Конвенцій та Декларації у багатьох країнах світу створений правовий інститут захисту прав тварин, удосконалюються механізми реалізації цих прав шляхом заснування нових відомств, громадських організацій, прийняття нових нормативно-правових актів, що встановлюють спеціальні правила поведінки із тваринами і які обмежують, певним чином, сваволлю людей у поведінці із іншими живими істотами.

Питання розведення та утримання домашніх тварин, зокрема, собак у державах-учасницях ЄС, переважно, регулюється законами про захист тварин. Наприклад, у ФРН є окреме Положення про собак, а у Франції – Указ про затвердження санітарних правил та Правил охорони тварин-компаньйонів домашніх видів.

Розглядаючи Європейську конвенцію про захист домашніх тварин від 13 листопада 1987 р. необхідно зазначити, що це, практично, перший документ, присвячений гарантіям нормального існування не окремих вразливих або економічно цінних тварин, а тварин-компаньйонів, людські знущання над якими найчастіше залишаються латентними. З іншого боку, це документ, у яко-

му безпосередньо йдеться про цінність життя та благополуччя кожної тварини. Ця Конвенція визначає основні принципи утримання тварин, їх розведення та дресирування, встановлює вікові обмеження для власників щодо придбання та утримання домашніх тварин.

Досліджуючи питання про нормативне забезпечення поведінки із домашніми тваринами Р.В. Вереща зазначає, що згідно з основним принципом Всесвітньої декларації прав тварин усі тварини мають право існувати в межах умов біологічної рівноваги; життя будь-якої тварини має право на повагу; тварини не повинні піддаватися поганому ставленню або жорстоким діям; якщо тварину необхідно вбити, це повинне бути безболісним і не спричиняти ніяких попередніх страждань для тварин; з мертвими тваринами необхідно поводитися пристойно [2, с. 60].

Україна стала двадцять третьою державою, що підписала і ратифікувала цю Конвенцію Законом України № 578-VII від 18 вересня 2013 р. [3]. В нашій державі правові відносини у сфері захисту тварин регулюються Законом України від 21 лютого 2006 р. «Про захист тварин від жорстокого поводження» [4], відповідно до якого відповідальність встановлюється Кодексом України про адміністративні правопорушення та Кримінальним кодексом [5] (далі – КК України). Кримінальна відповідальність за порушення законодавства в галузі використання тваринного світу зазначена і у ст. 63 Закону України від 13 грудня 2001 р. «Про тваринний світ».

О.О. Шуміло пише, що національне законодавство, зокрема, Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» та деякі інші підзаконні акти досі не містять суттєвих змін стандартів придбання та належного утримання домашніх улюбленців. Це свідчить про свідоме небажання відповідних органів державної влади приєднатись до міжнародного руху щодо унеможливлення жорстокого поводження з тваринами, що, в свою чергу, пов'язане з необхідністю проведення непопулярних реформ – запровадження реєстрації усіх домашніх тварин, стягнення податку для забезпечення діяльності муніципальних притулків, а також утис-

ком інтересів мисливців та селекціонерів [6, с. 350]. Законодавство України щодо захисту домашніх тварин є недосконалим і, в цілому, не відповідає європейським нормам та стандартам. За жорстоке поводження із тваринами встановлена відповідальність у ст. 299 КК України, але слід окремо наголосити, що ця кримінально-правова норма в Україні практично не застосовується. Санкція ч. 1 ст. 299 КК України передбачає покарання у виді арешту на строк до шести місяців або обмеження волі на строк до трьох років. Ті самі дії, вчинені у присутності малолітнього чи неповнолітнього, караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені з особливою жорстокістю або щодо двох і більше тварин, або повторно, або групою осіб, або вчинені активним способом караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.

Аналіз судової практики за останні три роки свідчить, що більшість обвинувачених були визнані судом винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, юридичний склад якого передбачений у диспозиції ч. 1 ст. 299 КК України, хоча щодо окремих осіб покарання не застосовувалося. Тобто, за 2017-2019 р.р. за ст. 299 КК України було розглянуто 76 справ та було засуджено 50 осіб, зокрема у 2017 р. – 19 осіб, у 2018 р. – 20 осіб, у 2019 р. – 11 осіб. Як правило, покарання за цей злочин не надто суворі: арешт, обмеження волі, позбавлення волі [7].

Аналізуючи досвід зарубіжних країн, слід розглянути норми про кримінальну відповідальність за жорстоке поводження з тваринами за кримінальним законодавством Польщі.

У Законі Республіки Польща від 27 серпня 1997 р. «Про захист тварин» [8] визначені: загальні принципи охорони тварин; правила перевезення домашніх тварин; правила усилення та забою тварин; правила використання тварин для розважальних, видовищних, фільмових, спортивних та спеціальних цілей; правила захисту диких тварин; штрафи за порушення положень Закону.

Закон стосується домашніх тварин, фермерських тварин, тварин, які використовуються для розважальних, видовищних, фільмових, спортивних і спеціальних цілей, тварин, які використовуються в дослідках, тварин, які утримуються в зоопарках; диких тварин; місцевих видів фауни.

У Польщі власники тварин повинні сплатити місцевий збір, розмір якого залежить від рішення муніципалітету. До того ж, собаки не можуть гуляти без контролю та без позначки/ідентифікатора, за яким можна визначити власника (ст. 10а Закону Республіки Польща «Про захист тварин»).

У Польщі заборонено продавати або купувати собак/котів у зоомагазинах, на ринках та на вулиці. Купити чи продати собаку/кота дозволяється в домогосподарствах та в осіб, які займаються розведенням тварин. Такі особи можуть розміщувати рекламу про продаж в інтернеті, але котів і собак можна купити тільки на місці розведення.

Польське законодавство не встановлює мінімальний вік для продавців тварини, але лише повнолітні особи (які досягли 18 років) мають право купити kota або собаку [9].

У Законі Республіки Польща «Про захист тварин» чітко прописана заборона навмисно калічити тварину. Всі процедури, спрямовані на зміну вигляду тварини та виконання інших дій, ніж захист її здоров'я та нормального існування, зокрема, купірування (обрізання) вух та хвостів у собак, заборонені. До того ж, заборонена девокалізація (хірургічна операція, під час якої тваринам (найчастіше псам чи домашнім котам) роблять надріз на голосових зв'язках, позбавляючи їх можливості повноцінно видавати звуки). Слід вказати, що така операція заборонена Європейською конвенцією про захист домашніх тварин. Окрім того, заборонене обрізання нігтів (окрім медичних причин). Таке положення є певним втіленням у законодавстві Польщі європейських стандартів щодо поводження із домашніми тваринами, адже такі дії заборонені Європейською конвенцією про захист домашніх тварин.

В Особливій частині Кримінального кодексу Республіки Польща (далі – КК РП) передбачене покарання за жорстоке поводження з тваринами

(ст. 181 «Заподіяння шкоди рослинному і тваринному світу»). Цей злочин вважається злочином проти довкілля. У ч. 1 ст. 181 КК РП вказано – хто викликає знищення рослинного або тваринного світу в значних розмірах, підлягає покаранню у виді позбавлення волі на строк від 3 місяців до 5 років, у ч. 2 ст. 181 КК РП – хто, всупереч обов'язковим правилам, які діють на території, що охороняється, знищує або пошкоджує рослини або тварин, завдаючи істотної шкоди, підлягає штрафу або покаранню у виді обмеження волі або позбавлення волі на строк до 2 років [10]. У КК України злочин, який полягає у жорстокому поводженні з тваринами (ст. 299 КК України), вважається злочином проти громадського порядку і моральності.

Порівнюючи законодавство зарубіжних країн, треба окремо розглянути кримінальне законодавство ФРН, тому що це перша європейська країна, яка гарантує права тварин у своїй Конституції.

У ФРН є п'ять основних нормативно-правових актів стосовно захисту тварин, а саме: Закон «Про захист тварин» (Tierschutzgesetz) [11], Положення «Про собак» (Tierschutz-Hundeverordnung) [12], Положення «Про професійне тренування/дресування» (Verordnung über die Berufsausbildung zum Tierpfleger/zur Tierpflegerin) [13], Загальне адміністративне регулювання щодо реалізації Закону «Про охорону тварин» (Allgemeine Verwaltungsvorschrift zur Durchführung des Tierschutzgesetzes) [14], Положення «Про захист тварин під час перевезення» (Verordnung zum Schutz von Tieren beim Transport und zur Durchführung der Verordnung (EG) Nr. 1/2005 des Rates) [15].

У ФРН на федеральному рівні відсутній обов'язок постійної ідентифікації (мікрочіпування) та реєстрації собак, але на рівні деяких федеральних земель такий обов'язок встановлений. У цій країні стягується податок на утримання собак, розмір якого варіюється в залежності від міста. В німецькій юриспруденції виділяють окрему галузь права – права тварин (Tierrechte), а також у цій сфері працюють адвокати. Будь-яка особа, яка має намір займатися комерційним розведенням чи торгівлею собаками

ми та/або котами, повинна отримати дозвіл від компетентних органів. Встановлені національні вимоги для отримання дозволу, який видається установами федеральних земель [9].

Наразі, людство усвідомило, що для побудови сучасної правової держави необхідно створити правові механізми захисту не лише людей, а й тварин на принципі гуманізму, і це дає підстави вважати законодавство цієї країни найбільш досконалим і гуманним, що позитивно впливає на гуманізацію людського суспільства, що є актуальним у наш час. Так, охорона тварин у ФРН є конституційним обов'язком держави. В Законі Федеративної Республіки Німеччина «Про захист тварин», в 11 розділі «Штраф і санкції» (Straf- und Bußgeldvorschriften) за жорстоке поводження з твариною, яке завдає їй біль чи страждання, а також за вбивство тварини, передбачене кримінальне покарання у виді позбавлення волі на строк до трьох років або штрафу та адміністративне покарання у виді штрафу, розмір якого залежить від ступеню тяжкості вчиненого. При цьому, в КК ФРН взагалі не передбачена відповідальність за жорстоке поводження з тваринами. Це узгоджується із особливостями кримінального права ФРН.

Захист прав тварин знайшов своє відображення в законодавчій базі Франції, а саме у таких нормативних документах як у Розпорядженні уряду «Про затвердження санітарних правил та правил охорони тварин-компаньйонів домашніх видів» та у Сільськогосподарському Кодексі – охорона тварин-компаньйонів (Chapitre IV: La protection des animaux).

З 1999 року всі собаки віком від 4 місяців повинні бути ідентифіковані за допомогою мікрочіпування або татуювання. Будь-яка продана чи обміняна собака повинна бути ідентифікована незалежно від її віку. Собаки мають бути зареєстровані в національній базі даних, що зроблена Міністерством сільського господарства. Професійні особи, які розводять тварин, повинні задекларувати свою діяльність у компетентних органах (Дирекція з питань захисту популяції чи Дирекція з питань соціальної згуртованості та захисту популяції) за місцем розташування.

Продавці тварин повинні дотримуватися тих самих правил, що й особи, які займаються розведенням тварин. Будь-яка особа, що продає собаку чи kota, повинна бути зареєстрована. Продавці тварин зобов'язані надати покупцю сертифікат продажу та документ, що містить інформацію про потреби тварини та поради щодо навчання тварини, а також ветеринарний сертифікат. Тварини можуть бути продані в зоомагазинах. Заборонений продаж або обмін тварин-компаньйонів на вулицях та на ринках. Дозволяється інтернет-продаж, оголошення повинне містити детальну інформацію про тварину. Компетентний орган, на території якого знаходяться заклади розведення та продажу тварин, відповідає за перевірку відповідних закладів (перевіряється стан тварин, наданий догляд, умови утримання).

У Франції заборонено купірування хвостів, проведення хірургічних операцій, які виконуються не з лікувальною метою, також заборонена девокалізація, обрізання нігтів та вух. Продаж або презентація на заходах тварин, що мали заборонені хірургічні операції, заборонений. Прикладом документа, який визначає, що таке жорстоке поводження з тваринами, є Закон щодо захисту тварин Франції, що встановлює два типи порушень – неприйнятне поводження з тваринами і жорстоке поводження з тваринами, заподіяння їм страждань. Відповідальність за таке поводження з тваринами передбачене трьома статтями КК Республіки Франція (ст.ст. 521-1, 521-2). В залежності від тяжкості порушень винний може бути позбавлений волі на строк до 2 років та зобов'язується сплатити штраф у розмірі 30 000 євро. При повторному порушенні термін позбавлення волі може бути збільшений. Суд може прийняти рішення про вилучення тварини і передачу її до закладу захисту тварин. Відповідальність за жорстоке поводження з тваринами настає в разі заподіяння без необхідності болю тварині [16].

Жорстоке поводження з тваринами – злочин проти громадського порядку та моральності (Україна), злочин проти довкілля (Польща), окрема глава КК – серйозне насильство або жорстокість щодо тварин (Франція), цілий розділ у Законі – жорстоке поводження з твариною, яке

завдає їй біль чи страждання (ФРН). Такий підхід обумовлений публічною природою цих діянь, які спричиняють шкоду суспільній моралі та є несумісними з моральними принципами гуманізму та чинному національному та міжнародному законодавству, а також є антиподом гуманного ставлення до тварин.

Висновки. Для вітчизняного законодавства захист тварин від жорстокого поводження з ними є новою соціально-правовою проблемою. Зарубіжне законодавство вже впровадило значну кількість нормативно-правових актів, які дозволяють на законодавчому рівні здійснювати захист тварин. Наприклад, у кримінальному законодавстві ФРН встановлена юридична відповідальність за жорстоке поводження з тваринами як на рівні законів, що є сукупністю кримінально-правових норм, так і на рівні спеціальних фауністичних законів. Франція застосовує до правопорушника штрафи у значних розмірах, причому як у конкретно визначеній сумі, так і залежно від тяжкості вчиненого. Законодавство Польщі передбачає можливість конфіскації тварини за рішенням суду або тимчасову чи постійну заборону утримувати тварину.

На думку авторів, кримінальне законодавство ФРН є прийнятнішим для імплементації на національному рівні для подальшого розроблення концепції захисту прав тварин у кримінальному законодавстві України.

Література

1. Турська В.О. Адміністративно-правове регулювання захисту тварин від жорстокого поводження: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2016. 232 с.
2. Вереша Р.В. Кримінальна відповідальність за жорстоке поводження з тваринами (порівняльно-правовий аспект). *Вісник Академії адвокатури України*. 2014. Т. 11. № 1(29). С. 53-61.
3. Європейська конвенція про захист домашніх тварин. Ратифікована Законом України № 578-VII (578-18) від 18 верес. 2013 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a15.
4. Про захист тварин від жорстокого поводження: Закон України від 21 лют. 2006 р. № 3447-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3447-15>.

5. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05 квіт. 2001 р. № 2341-III. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

6. Шуміло О.О. Міжнародний і зарубіжний досвід запобігання жорстокому поводженню з тваринами. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 2. С. 349-352.

7. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/>.

8. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. URL: <http://otozlublinie.pl/ustawa-z-dnia-21-sierpnia-1997-r-o-ochronie-zwierzat/>.

9. The welfare of dogs and cats involved in commercial practices: a review of the legislation across EU countries. URL: https://s3-eu-west-1.amazonaws.com/assets.dogandcatwelfare.eu/live/media/filer_public/f3/c4/f3c44506-728a-4b38-a05e-bc4909214db6/all.pdf.

10. Kodeks karny: Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz. U. 1997 nr 88 poz. 553). URL: <http://law.edu.ru/norm/norm.asp?normID=1246817&subID=100110056,100110058,100110084#text>.

11. Tierschutzgesetz. URL: <https://www.gesetze-im-internet.de/tierschg/BJNR012770972.html>.

12. Tierschutz-Hundeverordnung. URL: <https://www.gesetze-im-internet.de/tierschhuv/BJNR083800001.html>.

13. Verordnung über die Berufsausbildung zum Tierpfleger/zur Tierpflegerin. URL: http://www.gesetze-im-internet.de/tierpflausbv_2003/index.html.

14. Allgemeine Verwaltungsvorschrift zur Durchführung des Tierschutzgesetzes. URL: http://www.verwaltungsvorschriften-im-internet.de/bsvwvbund_09022000_32135220006.htm.

15. Verordnung zum Schutz von Tieren beim Transport und zur Durchführung der Verordnung (EG) Nr. 1/2005 des Rates. URL: https://www.gesetze-im-internet.de/tierschtrv_2009/BJNR037500009.html.

16. Code penal de France 1992 r. URL: https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do;jsessionid=30FE6E3E643D1279B9E6C9578C189544.tplgfr31s_2?cidTexte=LEGITEXT000006070719&dateTexte=20191105.

References

1. Turska V.O. Administrativno-pravove reguluvannya zahistu tvarin vid zhorstokogo povodzhennya: dis. ... kand. jurid. nauk: 12.00.07. Odesa, 2016. 232 s.

2. Veresha R.V. Kriminalna vidpovidalnist za zhorstoke povodzhennya z tvarinami (porivnyalno-pravovij aspekt). *Visnik Akademiyi advokaturi Ukrayini*. 2014. T. 11. № 1(29). S. 53-61.

3. Yevropejska konvenciya pro zahist domashnih tvarin. Ratifikovana Zakonom Ukrayini № 578-VII (578-18) vid 18.09.2013 r. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a15.

4. Pro zahist tvarin vid zhorstokogo povodzhennya: Zakon Ukrayini vid 21.02.2006 r. № 3447-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3447-15>.

5. Kriminalnij kodeks Ukrayini: Zakon Ukrayini vid 05.04.2001 r. № 2341-III. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

6. Shumilo O.O. Mizhnarodnij i zarubizhnij dosvid zapobigannya zhorstokomu povodzhennyu z tvarinami. *Chasopis Kiyivskogo universitetu prava*. 2016. № 2. S. 349-352.

7. Yedinij derzhavnij reyestr sudovih rishen. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/>.

8. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. URL: <http://otozlublinie.pl/ustawa-z-dnia-21-sierpnia-1997-r-o-ochronie-zwierzat/>.

9. The welfare of dogs and cats involved in commercial practices: a review of the legislation across EU countries. URL: https://s3-eu-west-1.amazonaws.com/assets.dogandcatwelfare.eu/live/media/filer_public/f3/c4/f3c44506-728a-4b38-a05e-bc4909214db6/all.pdf.

10. Kodeks karny: Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz. U. 1997 nr 88 poz. 553). URL: <http://law.edu.ru/norm/norm.asp?normID=1246817&subID=100110056,100110058,100110084#text>.

11. Tierschutzgesetz. URL: <https://www.gesetze-im-internet.de/tierschg/BJNR012770972.html>.

12. Tierschutz-Hundeverordnung. URL: <https://www.gesetze-im-internet.de/tierschhuv/BJNR083800001.html>.

13. Verordnung über die Berufsausbildung zum Tierpfleger/zur Tierpflegerin. URL: http://www.gesetze-im-internet.de/tierpflausbv_2003/index.html.

-
14. Allgemeine Verwaltungsvorschrift zur Durchführung des Tierschutzgesetzes. URL: http://www.verwaltungsvorschriften-im-internet.de/bsvwvbund_09022000_32135220006.htm. 15. Verordnung zum Schutz von Tieren beim Transport und zur Durchführung der Verordnung (EG) Nr. 1/2005 des Rates. URL: https://www.ge-	<p>setze-im-internet.de/
BJNR037500009.html.</p> <p>16. Code pénal de France 1992 r. URL: https://www.legifrance.gouv.fr/affich-Code.do;jsessionid=30FE6E3E643D1279B9E6C9578C189544.tplgfr31s_2?cidTexte=LEGITEXT000006070719&dateTexte=20191105.</p> |
|---|--|

S. Lykhova, D. Maistro

CRIMINAL LIABILITY FOR ANIMAL CRUELTY (COMPARATIVE RESEARCH)

National Aviation University
Kosmonavta Komarova Avenue, 1, 03680, Kyiv, Ukraine
E-mails: sofia.lykhova@gmail.com, dianamaystro@gmail.com

Purpose: to study the experience of foreign countries on criminal liability for animal cruelty. **Research methods:** the methods used are dogmatic, comparative-legal, system-structural, functional and statistical. **Results:** it has been established that the faunistic legislation of countries such as the Republic of Poland, the Federal Republic of Germany and the Republic of France can be considered for the implementation of these norms in domestic law. **Discussion:** the issue of criminal liability for animal cruelty in domestic criminal law should not be considered as sufficiently investigated. Considering the European Convention for the Protection of Animals of 13 November 1987, it should be noted that this is the first detailed regulation on the safeguarding of the normal existence of not individually vulnerable or economically valuable animals, but of companion animals, the most frequently abused human abusers. On the other hand, it is a document that directly addresses the value of the life and well-being of each animal. This Convention sets out the basic principles of keeping, breeding and training animals, and sets age restrictions for owners to purchase and keep pets. Studying the legislation of certain foreign countries, especially those in whose legislation this problem is practically solved (the Republic of Poland, the Federal Republic of Germany and the Republic of France) gives the opportunity to reach specific conclusions and make author's recommendations on the improvement of the domestic criminal legislation. The analysis of the criminal legislation of Ukraine shows that the protection of animals from ill-treatment of animals is insufficiently taken into account and requires the study of this issue through the use of foreign experience whose criminal legislation contains practically perfect standards for the protection of animals.

Keywords: ill-treatment animals; protection; keeping animals.